Ἔτος Α'. Ἐν Ἀργοστολίῳ τῇ 16 Ἀπριλίου 1909. Ἀριθ. 7.

ΑΝΤΥΠΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΣΤΙΚΗ.

Ὑπεύθυνος Συντάκτης

Ν. Σ. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ.

Ὅστις ἐθέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθείτω μοι. Μάρκ. κεφ. ή 34-38.

Πᾶσα αἴτησις δεκτὴ ὑπὸ ἰδιαιτέραν συμφωνίαν.
Αἰτήσεις ἀπευθυντέαι:
Ἐφημ. « **Ἀντύπας** »
Ἀργοστόλιον.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ.
Ἔτος . . Δραχ. 5.
Ἀλλοδαπῆς Φραγ. 10.
Ἐκδίδ. καθ' Ἑβδομάδαν.

Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ **Ἰδέαν** μὴ δυναμένων κτεῖναι. Ματθ. κεφ. ί 28.

Η ΙΣΧΥΣ ΕΝ ΤΗ ΕΝΩΣΕΙ.

ΛΑΕ!

Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξεδόθη τὸ πρῶτον φύλλον ἡμῶν ὑπὸ τὸν τίτλον « Ἀντύπας » καταδιωκόμεθα ἀμειλίκτως, ὡς μὲ βλέπεις καὶ σὲ βλέπω, διὰ πολυειδῶν καὶ πολυτρόπων μέσων· ὁ τίτλος κυρίως οὐκ ἐᾷ καθεύδειν τοὺς γραφειοκράτας καὶ χρηματιστὰς δαιμονίσας κυριολεκτικῶς αὐτούς. Ἐὰν οἱ ἐκ τοῦ ἱδρῶτος, τῶν δακρύων καὶ τοῦ αἵματος τοῦ λαοῦ ζῶντες ἐν τῷ βορβόρῳ μπλὲ αἵματος χοῖροι ἐνόμισαν, ὅτι διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Ἀντύπα θὰ διαλυθῇ ὡς καπνὸς ἡ ἐν Κεφαλληνίᾳ ῥιζοβολήσασα πλέον σοσιαλιστικὴ Ἰδέα, ἠπατήθησαν φεῦ! ἀπάτην οἰκτροτάτην οἱ λύκοι καὶ αἱ τίγρεις, διότι ἡ Ἰδέα μετὰ πᾶσαν παροδικωτάτην πτῶσιν ὡς νέος Ἀνταῖος ὑψηλότερον ἀνεγείρει ἑαυτήν· τὸ «πατάξω τὸν ποιμένα καὶ διασκορπισθήσεται τὸ ποίμνιον» ἔχει ὀλιγοχρόνιον μόνον ἐφαρμογὴν, οὔριος δ' ἄνεμος φυσᾷ πανταχόθεν διὰ τὴν ἀσφαλῆ ἀγκυροβολίαν τοῦ ἀνθρωπίνου σκάφους εἰς τὸν εἰρηνικὸν λιμένα τοῦ πραγματικοῦ Ἀνθρωπισμοῦ ὑπὸ τῆς σήμερον πρωτοστατούσης ἐν τῷ κόσμῳ Ἐργατικῆς τάξεως, εἰς ἥν περ ἀνήκει καὶ τὸ ἱστορικὸν τῆς ἀνθρωπότητος μέλλον, ὡς ἐβροντοφώνει ὁ μέγας καὶ ἀτρόμητος Φερδινάνδος Λασσὰλ κατὰ τὴν Γαλλικὴν τοῦ 1848 ἐπανάστασιν.

Λαέ!

Καταδιωκόμεθα, διότι τὸ φύλλον ἡμῶν δὲν γράφει : ἀφίχθη ὁ κ. Γιασουρτατζῆς καὶ ὁ κ. Παδελᾶς καὶ ἀνέλαβε τὰς παραβάσεις τῶν καθηκόντων του καὶ τὰς ἀθετήσεις τῶν νόμων: .

Ἡ ἐλευθερία τῆς συνειδήσεως καὶ ἡ ἐλευθεροτυπία παλαίσασαι δεινῶς πρὸς τὰ ἱεροδικεῖα τοῦ μεσαιῶνος εὑρίσκουσι σήμερον νέαν ἱερὰν ἐξέτασιν εἰς τὰ νεώτερα γραφειοκρατικὰ τοῦ τρέχοντος αἰῶνος σφαγιαστήρια, οὕτω δὲ ἡ καθιερώσασα τὰς ἐλευθερίας ταύτας μεγάλη Γαλλικὴ Ἐπανάστασις προκαλεῖται φοβερωτέρα πρὸς ἔλευσιν, ἵνα δι' αἱμάτων, σαρκῶν καὶ μυελῶν τῶν ἱεροδικαστῶν χρωματίσῃ τὴν βίβλον τοῦ τρέχοντος αἰῶνος καὶ ἐπιγράψῃ ἐπ' αὐτῆς: Ποινὴ, Θάνατος τοῖς Ἱεροδικασταῖς: ἡ ἐλευθερία τῆς συνειδήσεως καὶ ἡ ἐλευθερία τοῦ λόγου ὕψωσαν τοὺς ἡμετέρους προγόνους εἰς τὰ δυσθεώρητα ἐκεῖνα ὕψη τῆς φιλοσοφίας, τῆς ἐπιστήμης, τῆς τέχνης, διότι καὶ αὐτοὺς τοὺς θεοὺς αὐτῶν ἠδύναντο οἱ πρόγονοι ἡμῶν εἰς τὰ τρωτὰ νὰ διακωμῳδῶσιν ἀναβιβάζοντες αὐτοὺς περιπαικτικῶς ἐπὶ τῆς σκηνῆς: (ἴδε μυθολογίαν Decharme καὶ Ἀριστοφάνους καὶ λοιπῶν κωμωδίας). Τὴν ἐλευθερίαν ταύτην ζητεῖ τὸ ἀνήσυχον πνεῦμα τοῦ αἰῶνος τούτου, ὅστις, εἴπερ τις καὶ ἄλλος, ἀπαιτεῖ τὰ δικαιώματα τοῦ ἀποκτηνωθέντος ἀνθρωπισμοῦ.

Ἀλλ' ἐν Ἑλλάδι δυστυχῶς οὔτε τὴν ἐλευθεροφροσύνην καὶ τὴν ἐλευθεροτυπίαν τὴν συνταγματικὴν τὴν ἀφιερωθεῖσαν εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν Ἑλλήνων πρὸς ἀκριβῆ τήρησιν, οὔτε αὐτὴν φεῦ! δι' ἔργων δὲν δυνάμεθα νὰ ἐξασκήσωμεν καὶ διὰ τὰ πάγκοινα κακουργήματα τῶν ἐπισήμων τὰ δόντια κρατοῦν τὴν γλῶσσάν μας· μόνον δ' ὁ ῥιζώσας πλέον «Ῥιζοσπάστης» γράφει τοσοῦτον παρρησίᾳ, ὥστε νὰ παρακινῇ ἡμᾶς πρὸς μίμησιν· ἀλλ' ἐκ σοῦ, ὦ Λαέ, ἐξαρτᾶται νὰ τὸν μιμηθῶμεν· ἡμεῖς, ἂν γράψωμεν, ὡς ὁ «Ῥιζοσπάστης», θὰ πάθωμεν τὴν διακοπὴν τοῦ φύλλου, ἐνῷ, ἄν ποτε καταδιωχθῇ ὁ «Ῥιζοσπάστης» ὑπὸ τῶν φωτοσβεστῶν, πεποίθαμεν ἀκράδαντον, ὅτι ὁλόκληρος ὁ ἐλεύθερος Ἑλληνισμὸς καὶ μέρος ἔτι τοῦ ὑποδούλου *θὰ σηκωθῶσιν εἰς τὸ πόδι* καὶ τότε εἰς τὴν πνοὴν καὶ μόνην τοῦ βρυχηθησομένου Ἑλληνικοῦ λέοντος θὰ πέσωσι λιπόθυμοι χαμαὶ οἱ ψοφοδεεῖς λαγωοὶ τῆς Γραφειοκρατίας καὶ οἱ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙ.ΣΣ.94.0013.410003
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

θρασύδειλοι ποντικοὶ τοῦ Χρηματιστηρίου.

Γνωρίζομεν, Λαέ, τὸ ῥητὸν τοῦ Condillac, γνωρίζομεν, ὅτι ἡ σκέψις εἶνε ἡ πρώτη τοῦ ἀνθρώπου δύναμις, ὅτι ἡ ἔκφανσις ἢ ἡ ἐκδήλωσις αὐτῆς εἶνε ἐκ τῶν πρωτίστων ἀναγκῶν του, ὅτι ἡ διάδοσις αὐτῆς εἶνε ἡ προσφιλεστέρα αὐτοῦ ἐλευθερία· ἀλλ' ὅμως, ἂν καὶ ἡ σκέψις εἶνε ἡ πρώτη δύναμις, ζητεῖ τὴν συνδρομὴν καὶ ἄλλων φυσικῶν δυνάμεων, ὡς τὴν δύναμιν τῶν χειρῶν καὶ τὴν δύναμιν τοῦ χρήματος, ἵνα ἡ βία μὴ κατισχύῃ τῆς ἐλευθεροφροσύνης, ἥτις ὅμως βία εἶνε μηδὲν ὡς πρὸς τὸ μέλλον τοῦ θριάμβου τῆς ἀληθείας, διότι ἀντὶ νὰ καταστέλλῃ καὶ καταπιέζῃ τὰς ἀληθεῖς ἰδέας τοὐναντίον λαμπροτέρας ἀναδεικνύει αὐτάς. Καὶ ἐγὼ δὲ καὶ σύ, ὦ Λαέ, διὰ τῶν παρουσιαζομένων εἰς τὴν πορείαν τοῦ φύλλου ἡμῶν ἀντιδράσεων πρέπει νὰ ἰσχυροποιήσωμεν τὸν χαρακτῆρα τὸν ἡμέτερον καὶ νὰ παλαίωμεν ἡνωμένοι ὡς κολοσσὸς βράχος κατὰ τῶν θραυομένων τέλος ἐπ' αὐτοῦ μικρῶν ἢ μεγάλων κυμάτων· συντόμως δ' εἰπεῖν, κάθε 'μπόδιο γιὰ καλό, ὅσον ἀφορᾷ τὸ φύλλον ἡμῶν.

Ἀλλ' ἄν ποτε, ὦ Λαέ, φιλοξενήσῃ ἡμᾶς καὶ ὁ ἀνθρώπινος κλωβὸς ὁ ἐγκλείων τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα θύματα τῆς ἐνοχοποιουμένης ἀθωότητος, ἄν ποτε δηλαδὴ φυλακισθῶμεν χάριν τῆς ἀληθείας, τοῦτο θὰ θεωρήσωμεν ὡς τὴν μεγίστην τῶν τιμῶν, ἀφοῦ ὁ Ναζωραῖος βροντοφωνεῖ ἡμῖν: εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσι κτλ. Ναί· δόξαν νομίζομεν τὴν εἱρκτὴν προκειμένου οὐχὶ περὶ κοινοῦ ἐγκλήματος, ἀλλὰ περὶ ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως διὰ τῆς ἐλευθεροτυπίας καὶ ἐλευθεροστομίας, προκειμένου περὶ παρρησίας τῶν ἰδεῶν ἡμῶν, περὶ ἐλέγχου τῶν ἀνθρωπομόρφων τεράτων καὶ περὶ πάντων τῶν τοιούτων. Καὶ τί εἶνε ἡ φυλακὴ ἢ τί σημαίνει πρὸ τοιούτων ὑψηλῶν σκοπῶν; σημαίνει παράδεισον, ἐν τῷ ὁποίῳ ἡ τὸ καθῆκόν της ἐπιτελέσασα Συνείδησις ἀναπαύεται ῥεμβαστικῶς. Ἰδοὺ δὲ καὶ ἄλλοι ἰσχυροὶ λόγοι συνηγοροῦντες ὑπὲρ τῆς τοιαύτης φυλακίσεως.

1) Μήπως τὸ Ἀργοστόλιον δὲν εἶνε αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἀκούσιον δεσμωτήριον τῶν πτωχῶν καὶ ἑκούσιον τῶν πλουτοκρατῶν;

2) Μήπως ὁ ἀγὼν περὶ ὑπάρξεως δὲν μᾶς καταδικάζει μεθ' ὅλων τῶν ἐργατῶν εἰς πολυετῆ εἱρκτὴν ἢ εἰς ἰσόβια δεσμὰ χάριν μόνον καὶ μόνον ξηροῦ ἄρτου; Δὲν εἶνε ἰσοβίτης ὁ ἐργάτης, ὁ ξυλουργός, ὁ ὑποδηματοποιός, ὁ ῥάπτης κτλ. ἀφοῦ ζῶν ἐν τῇ κοινωνίᾳ ὡς ἐλεύθερος πολίτης *στερεῖται* τοῦ ἀέρος, τοῦ ἡλίου, τοῦ λουτροῦ, τῆς ἐκδρομῆς, τῆς ἐπιστήμης, τῆς τέχνης; Μὴ δὲν εἶνε ἰσοβίτης ὁ ἐργάτης ὁ τρωγλοδύτης, ὁ ἐργάτης ὁ κτίζων διὰ κινδύνου τῆς ζωῆς αὐτοῦ τὰ Στωϊκὰ μέγαρα τῶν Σ ἢ Π χρηματιστῶν;

3) Μήπως ἐκεῖ δὲν εἶνε πλέον ἀσφαλισμένος ὁ ἄρτος τοῦ πένητος καὶ μὴ δυναμένου ἄρα νὰ προστιμηθῇ ἐργάτου; μήπως δὲν εἶνε πλέον ἀσφαλισμένος ἐν τῇ φυλακῇ ἢ ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἀγωνιζόμενος πρὸς εὕρεσιν τῆς Ἀνυπάρκτου Ἐργασίας, ἀφοῦ ἡ φιλόστοργος Ἑλληνικὴ Πολιτεία φροντίζει μᾶλλον περὶ τῆς τροφῆς τῶν καταδίκων ἢ περὶ τῆς τῶν ἐλευθέρων πολιτῶν διὰ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν παραγωγικῶν τῆς Ἑλλάδος δυνάμεων;

4) Μήπως δὲν εἶναι χείρων τῆς φυλακῆς ἡ δίμηνος ἢ τριετὴς νόσος ἡμῶν, ἀφοῦ ἱστάμεθα ἐγκεκλεισμένοι καὶ παράλυτοι πολλάκις ἐν τῷ οἰκογενειακῷ ἡμῶν δεσμωτηρίῳ ἢ δωματίῳ στερούμενοι τῶν πάντων καθ' ὑπαγόρευσιν τοῦ ἰατροῦ; μήπως δὲν εἶνε προτιμοτέρα ἡ φυλακὴ ἡ δίμηνος ἢ τριετής, ἀφοῦ ἐν αὐτῇ θὰ κινώμεθα, θὰ παίζωμεν, θὰ τρώγωμεν καὶ θὰ πίνωμεν; δὲν δυνάμεθα λοιπὸν νὰ ἀψηφήσωμεν τὴν φυλακὴν καὶ ἐκ τῶν προρρηθέντων μὲν ἐπιχειρημάτων, ἀλλὰ κυρίως φανταζόμενοι τὸ ἀνωτέρω ἐπιχείρημα; λοιπὸν ἄς *τάξουμε κι' ἄς 'ποῦμε*, ὅτι ἠσθενήσαμεν (ὅπερ μυριάκις χεῖρον, ἀφοῦ ὑγεία μέγιστον ἀγαθόν), ἐπὶ μῆνας ἢ ἔτη.

Δι' ὅλους τούτους τοὺς λόγους δὲν εἶνε παράδεισος ἡ φυλακή, ἀφοῦ μάλιστα συνδυάζεται πρὸς αὐτοὺς καὶ 5) ὁ ὕψιστος σκοπός, ἂν φυλακισθῶμέν ποτε, ὁ σκοπὸς δηλαδὴ ἡμῶν νὰ μεταβάλωμεν πρὸς καιρὸν τὸ κατ' εὐφημισμὸν λεγόμενον σωφρονιστήριον, ἀλλὰ πράγματι *κακουργοποιεῖον τόσων ἀθωοτήτων*, ὁ σκοπὸς νὰ μεταβάλωμεν πρὸς καιρὸν αὐτὸ εἰς πραγματικὸν σχολεῖον τόσων ἀθώων θυμάτων τῆς *Τιγρικῆς χρηματιστικῆς* καὶ *γραφειοκρατικῆς θηριωδίας*; ἀφοῦ θὰ εὕρωμεν ἐκεῖ τόσους ὀπαδοὺς τῶν παρηγόρων δι' αὐτοὺς ἡμετέρων ἰδεῶν; ἀφοῦ τέλος ἡ φυλακὴ θὰ μεταβληθῇ πως ἐπὶ καιρὸν κατὰ τὸ νεώτερον ποινικολογικὸν καὶ ἀνθρωπιστικὸν σύστημα εἰς περιπατητικὴν σχολὴν τῶν σοσιαλιστῶν, ὅπως ἡμέραν τινὰ σπάσαντες καὶ διαρρήξαντες τὰ δεσμά των ἐνταφιάσωσι ζῶντας ἐν ταῖς φυλακαῖς τοὺς *ἐπισήμους* καὶ *νομίμους* κακούργους καὶ λῃστάς;

Καὶ νῦν ἀπευθυνόμενος πρὸς Σέ, ὦ λαέ, ἐφιστῶ τὴν προσοχήν σου ἐπὶ τῆς πραγματικῆς ἐννοίας τοῦ *ζήτω ὁ ἐργάτης*, ὅπερ κραυγάζεις καθ' ὑπαγόρευσίν μου, ὅταν ὁμιλῶ πρὸς σέ· θέλω δηλαδὴ νὰ ἐννοήσῃς, ὅτι τὸ ζήτω αὐτὸ δὲν ἐννοεῖ νὰ στρώνῃς μὲν σήμερον διὰ φοινίκων καὶ κλάδων ἐλαιῶν ἢ διὰ βαΐων τὴν ὁδὸν τῶν κηρύκων τῶν δικαιωμάτων σου, ἐντὸς δὲ πέντε ἡμερῶν ἢ μέχρι τῆς Παρασκευῆς νὰ ἑτοιμάζῃς δι' αὐτοὺς τὸν σταυρὸν καὶ νὰ δειλιᾷς καὶ νὰ διασκορπίζησαι, ὡς ἐπὶ τοῦ Ναζωραίου· ἀλλ' ἐννοεῖ τὸ ζήτω ἐκεῖνο νὰ μένῃς σταθερὸς ὑποστηρικτὴς τῶν ἑκάστοτε κηρύκων σου καὶ διὰ τῶν χειρῶν σου καὶ διὰ τοῦ χρήματός σου.

Σεῖς λοιπὸν οἱ φιλότιμοι χωρικοί, σεῖς οἱ Σβορωνάδες, οἱ Σαρλάδες, οἱ Φαρακλάδες, οἱ Βαλσαμάδες, οἱ Φραγκάδες, οἱ Βλαχάδες, οἱ Θηνιᾶται, οἱ Ληξουριῶται καὶ σύμπαντες τέλος οἱ χωρικοί, ὅπου ἡ ἰδέα ἐρριζοβόλησεν ἐπιτυχέστερον ἕνεκεν τοῦ προσφυοῦς ἐδάφους, σεῖς λέγω, οἱ χωρικοί, ὡς καὶ ὅλοι οἱ ἐργάται Ἀργοστολίου, σύσσωμοι νὰ ὑποβλέπητε τοὺς τυράννους σας καὶ ἡνωμένοι νὰ ἐπιβλέπητε καὶ νὰ ὑπερασπίζησθε τοὺς μικροὺς ἢ μεγάλους ἑκάστοτε κήρυκάς σας.

Λαέ· ἂν συλληφθῇ ὁ Α κῆρυξ τῶν δικαιωμάτων σου νὰ ἐπισκέπτησαι αὐτὸν ἐν φυλακαῖς, τηρῶν τὴν ἐντολὴν τοῦ Ναζωραίου, ἐν φυλακῇ ἤν καὶ ἐπεσκέψασθέ με· λαέ, ὅταν προστιμηθῇ ὁ Β διδάσκαλος τῶν δικαιωμάτων σου καὶ δὲν ἔχῃ νὰ πληρώσῃ τὸ πρόστιμον τοῦ *δῆθεν* πταίσματος καὶ πλημμελήματος καὶ κακουργήματος, ἀμέσως σὺ νὰ ἑνωθῇς καὶ νὰ συναθροίσῃς δεκαπλάσιον ποσόν, ἵνα ἐνθαρρύνῃς τοὺς κραυγάζοντας τὰ δικαιώματά σου καὶ ἵνα ἀναφανῶσι καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι τάχιστα πρὸς σωτηρίαν σου.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀπαιτοῦμεν παρὰ πάντων τῶν συνδρομητῶν ἡμῶν, ὡς καὶ τῶν ἐργατῶν ἀγοραστῶν καὶ τῶν δωρεὰν ἀναγνωστῶν νὰ μελετηθῇ καλῶς καὶ νὰ τεθῇ εἰς τὰ *ἄδυτα φύλλα τῆς καρδίας των* καὶ εἰς τὰ *κρύφια καὶ μύχια* τῆς *διανοίας των πρὸς ἀπομνημόνευσιν*, εἰ δυνατὸν τοῦτο, καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ἀναπηδᾷ εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἡ ἐρωταπόκρισις, ὁ Α. κῆρυξ ἐφυλακίσθη; βοήθειαν πρὸς αὐτὸν σύμπαντες· ὁ Β. κῆρυξ ἐπροστιμήθη; συνδρομὴν τιμῆς ἕνεκεν ἅπαντες· οὕτω δὲ μόνον, λαέ, θὰ ἀνεγερθῇς ἐκ τοῦ βαράθρου, εἰς τὸ ὁποῖον κατεκρήμνισαν Σὲ οἱ μικροὶ καὶ μεγάλοι Ἀλῃπασσάδες σου ἀπαθῶς θεώμενοί σε καὶ εἰρωνικῶς γελῶντες διὰ τὰς χαινούσας καὶ ὀδυνηρὰς πληγάς σου.

Κλείων τὸ ἄρθρον τοῦτο, λαέ, καὶ πάλιν συνιστῶ τὴν ἕνωσίν σου καὶ ἔσο τότε πεπεισμένος, ὅτι εἰς τὴν πνοήν σου καὶ μόνην θὰ πέσωσιν ἐρείπια καὶ τὰ ἱεροδικεῖα καὶ αἱ κατακόμβαι τῆς ἐποχῆς.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΗΣ ΒΑΝΔΑΛΙΣΜΟΙ.

Προχθὲς εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος προσελθὼν ὁ Σπυρίδων Γ. Χέλμης ἔφερε τὸ μικρὸν κοριτσάκι του Ρόζαν καὶ κατήγγειλε πρᾶξιν, ἥτις οὐδεμίαν ἄλλην ἐπιδέχεται ἱκανοποίησιν ἢ τὴν ἀπόλυσιν καὶ τὴν ποινικὴν καταδίωξιν τῆς διδασκαλίσσης κ. κ. Ἀλεξάνδρας Μπασιᾶ.

Ἡ κυρία αὕτη, ἐπειδὴ τὸ δυστυχισμένο κοριτσάκι δὲν ἐγνώριζε τὸ μάθημα, θεωροῦσα προφανῶς τὸ σχολεῖον ὡς ἀγέλην ζώων, νευρικῶς ὀργισθεῖσα, κατέφερε βαρὺ κτύπημα ἐπὶ τοῦ ἄνω μέρους τοῦ βραχίονος, ἐκ τοῦ ὁποίου ἡ ἐντελὴς ἀδράνεια τῶν νεύρων τῆς χειρὸς καὶ ἡ ἐξόγκωσις αὐτῆς ἀκολουθουμένης ὑπὸ πόνων δριμέων.

Τὸ σκοτεινὸν καὶ φρικιαστικὸν τοῦ πράγματος ἀλγεινοτάτην προὐξένησεν ἐντύπωσιν διεγείρουσαν τὴν ἀγανάκτησιν κατὰ τῆς ἀθλίας καταστάσεως τῶν σχολείων.

Καὶ τώρα περιμένομεν νὰ ἴδωμεν τὰς ἐνεργείας τοῦ δεινοῦ ποδηλατιστοῦ κ. Ἐπιθεωρητοῦ καὶ τοῦ ἐποπτικοῦ συμβουλίου τῆς Κεφαλληνίας.

ΙΔΟΥ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗ!

Τὴν Κυριακὴν τρεῖς ἢ τέσσαρες ἱππεῖς τῆς χωροφυλακῆς, καταδιώκοντες τοὺς ἐν Σκλάτοις κυνηγούς, κυριολεκτικῶς τὰ κτήματα τὰ ἔκαμαν θάλασσαν καὶ τοιουτοτρόπως ὁ νόμος πρὸς τήρησιν τοῦ μὴ κυνηγεῖν ἐφαρμόζεται διὰ τῆς [illegible] τῶν κτημάτων ὑπ' αὐτῶν τῶν ὀργάνων τῆς ἀσφαλείας τῆς περιουσίας. Ἔξοχος τήρησις ἑνὸς [illegible] νόμου διὰ τῆς φρικτῆς παραβάσεως τοῦ σπουδ[illegible] τῆς ἀσφαλείας τῆς περιουσίας. Νά! αἱ ἐπιθέσεις τῶν Βουλγάρων ἐν μέσῳ Κεφαλληνίας, ὦ Κεφαλλῆνες! νὰ οἱ ἐμφωλεύοντες ἐχθροί σου. Μὰ τί χρωστάει ὁ κτηματίας νὰ καταστρέφηται χάριν καταδιώξεως τοῦ κυνηγίου; Καταγγείλατε, ὦ φιλότιμοι ΣβορωνοΣκλάδες, τοὺς βανδάλους ἱππεῖς καί, ἂν μὴ ἀποζημιώσωσι διὰ τοῦ νόμου τὴν φθορὰν τῶν ἀμπέλων σας καὶ τῶν σπαρτῶν σας, τότε κάμετε, ὅ,τι ὁ Θεὸς σᾶς φωτίσει.

Πρωτοφανὴς βιομηχανία.

Διὰ τὴν Κεφαλληνίαν βεβαίως εἶνε βιομηχανία πρωτοφανὴς ἡ κατασκευὴ σημάντρων ἢ κωδώνων γλυκο[illegible]ων ὑπὸ γυναικός.

Μεταβάντες τὴν Δευτέραν εἰς Λειβαθὼ καὶ διερχόμενοι διὰ τοῦ συνοικισμοῦ Κατσαϊτάτα μεταξὺ τῆς ὁδοῦ Σαρλάτων—Βουτσινάτων ἔκπληκτοι εἴδομεν νὰ τοποθετῆται παρὰ πολλῶν κώδων μέγας ἐπὶ ὑποζυγίου χάριν τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γερασίμου· ἐκ τοῦ φυσικοῦ τῆς περιεργείας ἐνστίκτου παρακινούμενοι ἐπλησιάσαμεν εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο καὶ εἰσελθόντες ἐν τῇ οἰκίᾳ εἴδομεν τὴν μεταλλευτικὴν κάμινον καὶ τὸν τύπον (φόρμαν) τῶν σημάντρων, ὡς καὶ πάντα τὰ σχετικά, καὶ ἐθαυμάσαμεν πλεῖστον τοὺς κώδωνας μαθόντες μάλιστα, ὅτι οὗτοι χύνονται ὑπὸ τῆς Κυρίας χήρας Φωτεινοῦ Κατσαΐτη αὐτοδιδάκτως σχεδόν.

Ἰδοὺ θαῦμα, ναὶ θαῦμα γυναικείας αὐτοδιδασκαλίας καὶ ἐπιμονῆς, δι' ἧς οἱ ἐξοχικοὶ ναοὶ ἐφοδιάζονται διὰ σημάντρων ἐντοπίων καὶ εὐήχων μὴ ὑφιστάμενοι ἔξοδα τελωνειακὰ καὶ φορτωτικὰ καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα βάρη.

Τώρα πρὸ τοιαύτης βιομηχανίας τί λέγουσιν οἱ συντηρητικοὶ τῆς ἐποχῆς, οἵτινες θέλουσι τὴν γυναῖκα ἐν τῇ πατρίδι ἡμῶν μόνον διὰ μαγείρευμα καὶ διὰ πλύμα;!

ΕΚΔΟΣΙΣ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΟΣ.

Μεταξὺ τῶν τελευταίων ἔργων τοῦ ἐκ Ῥωσσίας μεγάλου συγγραφέως Λέοντος Τολστόη καταλέγεται καὶ τὸ ἔξοχον «Τὸ τέλος τῆς ἐποχῆς μας», ὅπερ ἐδημοσιεύθη ἐν Παρισίοις κατ' Ἰανουάριον τοῦ 1906. Ἐκ τῆς Γαλλικῆς ἐκδόσεως μετεφράσθη παρευθὺς εἰς τὰς πλείστας τῶν εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν, νῦν δὲ τὸ πρῶτον εἰς τὴν ἡμετέραν διὰ τοῦ κ. Σπυρίδωνος Γερασίμου Φραγκοπούλου. Ἐὰν κρίνωμεν ἐκ τοῦ εἴδους τοῦ μεταφρασθέντος συγγράμματος τὸν Σ. Φραγκόπουλον, δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ ἐκφράσωμεν πρὸς αὐτὸν τὰ συγχαρητήρια ἡμῶν διὰ τὴν εὐγενεστάτους παλμοὺς πάλλουσαν καρδίαν του, ἀφοῦ δὲν μετέφρασε σύγγραμμα αἰσχρὸν καὶ μυθιστορικὸν πρὸς χρηματισμόν, ὡς οἱ μεγαλόσχημοι μεταφρασταί, ἀλλ' ἔργον φιλοσοφικόν, κοινωνιολογικόν, ἱστορικόν, ἔργον χριστιανικόν, βάσις τοῦ ὁποίου εἶνε ἡ ἀλληλεγγύη τῶν ἐθνῶν καὶ ἡ κατάργησις τῆς βίας ὑπὸ τῶν λεγομένων πεπολιτισμένων δῆθεν κρατῶν. Καὶ πάλιν συγχαίρομέν σοι κ. Φραγκόπουλε.

ΚΑΛΩΣ ΗΛΘΕΤΕ!

Καλῶς μᾶς ἦλθες, φίλτατε ἱππότα Νεγροπόντε
ὁποὔχες ἱπποδρόμιον 'στὰς φυλακὰς ἀφρόντε·
καλῶς μᾶς ἦλθες, Λούκουλλε, ὦ Μιλτιάδη Κόντε,
μὰ ρώτησες πόσον βαθειὰ εἶν' τὰ νερὰ τοῦ πόντε;

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

καλῶς μᾶς ἦλθες πρίμο μου, ποιὸς εἶνε τὸ σεκόντο,
ποιὸς εἶν' τὸ τρίτο νούμερο γιὰ νάχουμε τὸ κόντο·
καλῶς μᾶς ἦλθες, μάθε δέ: il mondo è rotondo
e navigario chi non sa πάει μὲ μιᾶς in fondo·
καλως μᾶς ἦλθες, εὔθυμε κὺρ Μίλτο Νεγροπόντε
ἀλλα μὴ μπάει, σκιάζομαι, ἡ βίζιτα σ' α μόντε.

==

Καλῶς ἦλθες Δημητράκη
ἡ μικρούτσικε Ῥαλλάκη·
καλῶς ἦλθες κὺρ Σβορῶνε
ὁποῦ ἔγνοιαις μοῦ σὲ τρῶνε·
καλῶς ἦλθες, ὦ κομψούλη
γιὰ τὸ γάμο τοῦ Κουτρούλη·
καλῶς ἦλθες στὴν Κυρία:
Π ε ρ ι φ έ ρ ε ι α Ε ὐ ρ ε ῖ α·
καλῶς ἦλθες, ὦ Σβορῶνε
ἀλλ' ἀκοῦν τ' αὐτιά μου, Μόνε!

==

Τίς δ' εἶνέ τις Μενέλαος καὶ τί ζητεῖ 'δῶ πέρα;
ἦλθε νὰ πάρῃ, φαίνεται, τῆς Λάσης τὸν ἀέρα.

ΒΑΘΕΩΣ ΛΥΠΟΥΜΕΘΑ

καὶ ἡμεῖς διὰ τὴν μετάθεσιν καὶ ὑποβιβασμὸν συνάμα τοῦ κ. Πολυκαλᾶ. Τὸ δικηγορικὸν σῶμα, συνελθὸν ἅμα τῇ δημοσιεύσει τῆς μεταθέσεως, διὰ πλειονοψηφίας συνέταξεν ἀναφορὰν πρὸς τὴν κυβέρνησιν ζητοῦν τὴν ἀνάκλησιν τῆς μεταθέσεως. Ἐλπίζομεν, ὅτι ἡ ἁρμοδία ἀρχὴ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψει τὰς δικαίας παραστάσεις τοῦ δικηγορικοῦ συλλόγου, ὡς καὶ τὰ παράπονα τῆς ἡμετέρας κοινωνίας, ἐκτιμῶσης τὸν κ. Πολυκαλᾶν ὡς τίμιον καὶ τοῦ καθήκοντος ὑπάλληλον θὰ ἀνακαλέσῃ τὴν περὶ μεταθέσεως διαταγὴν αὐτῆς ἐπαναφέρουσα αὐτὸν εἰς τὴν ἐν Ἀργοστολίῳ θέσιν του.

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΟΝ.

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἀπεβίωσε καὶ ἐκηδεύθη τὴν Δευτέραν ὁ ἐπὶ δεκαεξαετίαν δήμαρχος Κάτω Λειβαθοῦς διατελέσας μακαρίτης πλέον Δημήτριος Σάρλος· ὅστις καὶ ὡς δήμαρχος καὶ ὡς ἐργολάβος καὶ ὡς πολίτης, διεκρίνετο διὰ τὴν εὐθύτητα τοῦ χαρακτῆρός του **κατ' ὁμόφωνον πληροφορίαν τῶν Λειβαθινῶν.** Ἡ κηδεία του ἦτο ἐπιβάλλουσα ἐν τῷ Ἁγίῳ Ἰωάννῃ Σαρλάδων διὰ τὴν ἀσφυκτικὴν συρροὴν τῶν ἐκτιμώντων τὴν μνήμην του συνδημοτῶν του καὶ πολλῶν ἐξ Ἀργοστολίου φίλων του.

Συλλυπούμεθα ἐκ καρδίας τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος καὶ ἡ πίστις τῆς ἀθανασίας ἂς παρηγορήσῃ αὐτήν,

Ἐκ τῆς Διευθύνσεως.

Κύριε Δήμαρχε καὶ κύριοι Σύμβουλοι.

Ἐνῷ ἤρχισαν τὰ καύματα τῆς μεσημβρίας ἀρκετὰ φλογερά, ἐν τούτοις ὁ μαρμάρινος δελφὶν τοῦ Τοὺλ διψᾷ καὶ ὁ κόσμος τῆς ἀγορᾶς δὲν ἔχει νερὸ οὐχὶ μόνον, ἵνα καθαρίζηται καὶ πλύνηται, ἀλλὰ δὲν ἔχει νεράκι σαξιὰ νὰ δροσίσῃ οὔτε τὰ λάχανά του, οὔτε τὴν γλῶσσαν του. Μὰ κύριοι σύμβουλοι, διὰ τί ἐστήθη ὁ δελφίν; χάριν καλλιτεχνικῆς σπουδῆς ἢ χάριν ὑλικῆς ἀνάγκης τοῦ ὕδατος ἐν μέσῃ ἀγορᾷ; εἰς τὰ πολιτισμένα μέρη φροντίζουσι καὶ διὰ τοὺς σκύλλους καὶ ἔχουσιν ἀγγεῖα, ἵνα διψῶντες πίνωσι καὶ μὴ λυσσῶσι καὶ ἐδῶ εἰς τὸ πίκολο Παρίσι νὰ λυσσιάξωσιν οἱ ἄνθρωποι; Φροντίσατε τάχιστα, διότι: ἡ λύσσα 'μάτια δὲν ἔχει καὶ ἂν ἔχῃ δὲν εἰβλέπει!

Διψαλέος.

ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΤΑΙ

ὁ κ. Δήμαρχος νὰ καθησυχάσῃ τὰ ἀνήσυχα πνεύματα τῶν πτωχῶν τῶν μελλόντων νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὸ πτωχοκομεῖον τῆς οἰκίας του ἐπὶ μῆνας 20, ἂν ἀρχίσῃ ἡ λειτουργία ἀπὸ 1 Μαΐου, δηλῶν, ἂν θὰ ἐλαττώσῃ τὸν χρόνον τοῦτον, ὡς καὶ πρότερον ἔπραξεν, ὡς γνωστόν, ἄλλως qui tacet, confirmat (= ὁ σιωπῶν ὁμολογεῖ), ὅτι θὰ κάμῃ ὅ,τι θέλει διὰ τὰς ἐπιγραφὰς 1908 ἢ 1909 διὰ τοῦ Μαΐου τὴν Λαμπράν.

ΟΠΗ ΥΠΟΝΟΜΟΥ

παρ' οἰκίαν Στυλιανοῦ Χριστοδουλάτου ἐδέχθη χθὲς ἐν μικρὸν παιδίον χωσθὲν μέχρις ὀσφύος εἰς τὰς βορβορώδεις ὕλας. Μὰ κύριοι ἁρμόδιοι μὴ περιπατεῖτε μόνον εἰς Πλάκαν, ἀλλὰ **βεζιτάρετε** καὶ τὸ λυσσόστρατον!

ΠΑΡΑΠΟΝΟΥΝΤΑΙ

οἱ περίοικοι τοῦ Καταστήματος Π. Κυπριώτου, ὅτι τὸ ἐν λόγῳ Κατάστημα κατασκευάζει ἄρτους λιποβαρεῖς καὶ χειρίστης ποιότητος πρὸς βλάβην τῆς ὑγείας τῶν πολιτῶν, οὓς πωλεῖ πρὸς πεντήκοντα λεπτὰ ἕκαστον! Παρακαλεῖται ἡ διεύθυνσις τῆς ἀστυνομίας, ὅπως μὴ ἐγκαταλίπῃ εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν διαφόρων ἐπιτηδείων τὴν ὑγείαν ὁλοκλήρων συνοικιῶν.

Δηλοῦμεν ἅπαξ διὰ παντὸς πρὸς πάντας τοὺς συνδρομητὰς καὶ μὴ τοιούτους, ὅτι τὸ φύλλον ἡμῶν δὲν δέχεται διαφημίσεις ἐμπορικὰς (ρεκλάμας) οὐ μόνον διότι ἀπαγορεύεται σοσιαλιστικῶς τὸ τοιοῦτον, ἀλλὰ καὶ διότι πρακτικώτατοι λόγοι τῆς συντηρήσεως τοῦ φύλλου ἐπιβάλλουσιν ἡμῖν τοῦτο· διότι, ἂν δεχθῶμεν ρεκλάμας τοῦ Α ἢ Β, τότε θὰ ἔχωμεν ἐπιθέσεις ἐξ ὅλων τῶν συνδρομητῶν ἐμπόρων, καπνοπωλῶν, ραπτῶν, ζαχαροπλαστῶν κτλ. ὅπως καταχωρῶμεν καὶ αὐτῶν διαφημίσεις καὶ τότε τὸ φύλλον ἡμῶν ἀπώλετο διὰ παντός, ἀφοῦ θὰ μεταβληθῇ ἀπὸ τῆς 1ης σελίδος μέχρι τῆς 4ης εἰς ρεκλάμας τῶν συνδρομητῶν του. Ταῦτα πρὸς γνῶσιν πάντων τῶν ποθούντων τὸ φύλλον οὐχὶ ὄργανον ἐμπορικῶν διαφημίσεων, ἀλλ' ὄργανον ἐλέγχου καὶ ἀληθείας.

Ἡ Διεύθυνσις.

Τύποις Θ. ΜΑΝΤΖΑΡΗ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ